

Sygn. akt IV U 1377/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2015r. w S.

odwołania W. I.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 4 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. I.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość renty rolniczej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że W. I. przysługuje prawo do wypłaty części uzupełniającej renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 1 września 2014r.;

II. wniosek W. I. o wypłatę odsetek zawarty w odwołaniu z dnia 9 grudnia 2014r. przekazuje do rozpoznania Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Sygn. akt: IV U 1377/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 4 listopada 2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie przepisów ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników przyznał W. I. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 1 września 2014r. do 31 października 2016r., jednocześnie zawiesił wypłatę części uzupełniającej renty w 50% z powodu prowadzenia przez ubezpieczonego działalności rolniczej.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. I., osadzony w Zakładzie Karnym w C., zaskarżając ją w części dotyczącej zawieszenia w 50% części uzupełniającej renty. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że wbrew twierdzeniom organu rentowego nie prowadzi działalności rolniczej, gdyż zaprzestał jej prowadzenia od pierwszego dnia aresztowania. Dlatego wnosi o wypłatę renty rolniczej w całości. nie prowadzi działalności rolniczej, gdyż nie pozwala mu na to stan zdrowia (odwołanie datowane na 19 listopada 2014r. k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.6).

W piśmie z 9 grudnia 2014r. zatytułowanym „Wniosek dot. odwołania” ubezpieczony ponownie wniósł o wypłatę renty rolniczej w pełnej wysokości wraz z odsetkami od 1. dnia przyznania świadczenia. Odwołanie zarejestrowane zostało pod sygnaturą akt IV U 91/15 (k.4 akt IV U 91/15). W odpowiedzi na powyższe pismo organ rentowy wniósł o jego odrzucenie wskazując, że w przedmiocie odsetek organ rentowy nie wydawał decyzji, decyzja z 4 listopada 2014r. dotyczyła przyznania prawa do renty rolniczej (odpowiedź organu rentowego na pismo – odwołanie z 9 grudnia 2014r. k.7 akt IV U 91/15).

Postanowieniem z 21 lipca 2015r. Sąd dołączył sprawę z odwołania ubezpieczonego z 9 grudnia 2014r. do niniejszej sprawy celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia (postanowienie z 21 lipca 2015r. k.8 akt IV U 91/15).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. I. jest właścicielem nieruchomości rolnej położonej w miejscowości P., gmina P. o powierzchni około 10 ha (karta ewidencyjna płatnika k.8 akt rentowych). Do dnia 31 sierpnia 2014r. ubezpieczony uprawniony był do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja z 19 września 2011r. o ustaleniu prawa do renty do 31 sierpnia 2014r. k.122-123 akt rentowych).

W dniu 4 września 2014r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z ponownym wnioskiem o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (wniosek k.154 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzeczoznawcę Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, który w orzeczeniu z 14 października 2014r. uznał ubezpieczonego za nadal okresowo całkowicie niezdolnego pracy w gospodarstwie rolnym do października 2016r. rozpoznając u ubezpieczonego zespół psychoorganiczny i osobowość dyssocjalną, a także stan po porażeniu splotu barkowego lewego, astmę oskrzelową i wadę serca (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy KRUS z 14 października 2014r. k.165-166 akt rentowych). W oparciu o powyższe orzeczenie decyzją z 4 listopada 2014r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym od 1 września 2014r. do 31 października 2016r., jednocześnie zawiesił w 50% wypłatę części uzupełniającej renty wskazując na prowadzenie przez ubezpieczonego działalności rolniczej (zaskarżona decyzja z 4 listopada 2014r. k.168 akt rentowych).

Aktualnie ubezpieczony jest osadzony w Zakładzie Karnym w miejscowości C., gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Początek pozbawienia wolności ubezpieczonego przypada na 6 lipca 2003r., a koniec kary pozbawienia wolności na dzień 3 lipca 2023r. (pismo z Zakładu Karnego w C. z 12 sierpnia 2015r. k.16 akt sprawy). W okresie odbywania kary pozbawienia wolności ubezpieczony nie korzystał z przerw w odbywaniu kary pozbawienia wolności (pismo Zakładu Karnego w C. z 31 sierpnia 2015r. k.26 akt sprawy). Ubezpieczony jest kawalerem (wniosek o rentę k.1 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. I. okazało się uzasadnione w zakresie w jakim wniósł on o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, że przysługuje mu prawo do wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej od 1 września 2014r. ,tj. od daty początkowej ustalenia prawa do renty.

Zgodnie z art.28 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz. 291 ze zm.) wypłata renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli rencista prowadzi działalność rolniczą, przy czym zgodnie z ustępem 4 powyższego przepisu uznaje się, że rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni przepisu art.28 ust.4 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i doszedł do niewłaściwego wniosku, że ubezpieczony jako rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu powyższy przepis nie reguluje wyczerpująco

sytuacji, w których uzasadnione jest przyjęcie, że rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, ale wskazuje jedno z kryteriów, kiedy należy uznać, że rencista nie prowadzi już działalności rolniczej. Z przepisu tego nie wynika natomiast, że przez sam fakt, iż rencista lub jego małżonek jest właścicielem gospodarstwa rolnego, uzasadnione jest przyjęcie, że rencista ten nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu o tym, czy rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą - pracuje w gospodarstwie rolnym. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (vide: uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389).

Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że od 6 lipca 2003r. ubezpieczony jest pozbawiony wolności i przebywa w zakładzie karnym – aktualnie w miejscowości C., gdzie odbywa długoterminową karę pozbawienia wolności, której koniec przypada na 3 lipca 2023r. Do chwili obecnej kara pozbawienia wolności jest odbywana przez ubezpieczonego nieprzerwanie. W ocenie Sądu fakt długoterminowego nieprzerwanego pozbawienia ubezpieczonego wolności poprzez osadzenie w zakładzie karnym uzasadnia stwierdzenie, że ubezpieczony zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Fakt pozbawienia wolności jest niewątpliwie okolicznością uniemożliwiającą osobiste prowadzenie działalności rolniczej. Nie sposób również uznać, aby w warunkach zakładu karnego ubezpieczony miał możliwość kierowania pracą innych osób w gospodarstwie rolnym. Z pisma Starostwa Powiatowego w Ł. z 2 września 2015r. wynika, że do (...) tego nie wpłynęła dotychczas i nie została zarejestrowana umowa dzierżawy nieruchomości rolnych stanowiących własność ubezpieczonego (pismo k.25 akt sprawy). Okoliczność ta, podobnie jak sam fakt posiadania przez ubezpieczonego własności nieruchomości rolnych, nie może jednak przesądzać o uznaniu, że ubezpieczony nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, gdyż jak wskazano po stronie ubezpieczonego zachodzą obiektywne przesłanki (długoterminowe pozbawienie wolności) uniemożliwiające prowadzenie działalności rolniczej. Tylko na marginesie dodać należy, że ubezpieczony został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym, a w dacie badania przez lekarza rzeczoznawcę KRUS przebywał w szpitalu w ramach Zakładu Karnego w C. i był osobą zacewnikowaną (wywiad – orzeczenie lekarza rzeczoznawcy KRUS z 14 października 2014r. k.165 akt rentowych).

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I wyroku.

W odniesieniu do pisma – odwołania ubezpieczonego z 9 grudnia 2014r., w którym ubezpieczony wniósł o wypłatę renty rolniczej w pełnej wysokości wraz z odsetkami, Sąd na podstawie art.477¹⁰§2 kpc orzekł o przekazaniu tego wniosku organowi rentowemu do rozpoznania. Kwestia odsetek nie była bowiem przedmiotem decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.